

жѣхъ до днесъ да напечатимъ сей о-
пытъ. Гвренаа отъ мене въ Грамма-
тикѣ Христоматіа (*греч. благоученіе, или
правоученіе) ауъ исправихъ спорады пра-
вила сего опыта.

Оскень това Јеромонахъ Неофитъ оу-
сѣтиаъ гвѣма потреба за да са отрази
правописаніе; и говори въ свое Введеніе за
разногласіе въ реченіи. За первы препоны,
да са отрадаты правила правописаніа въ
моа Грамматика, ауъ поменахъ това,
че въ оуста простаго болгарскаго народа,
гласныа бѣввы въ окончаніа падежей то-
лико са са сближили въ изреченіи, цю
часто твердѣ е' тажко да са отбератъ.
За това и отецъ Неофитъ, нато единъ
природенъ Болгаринъ, жалобаса се за
това; и на стр. 20 говори: „Защо-то на

нема таво свобода (вола); или подобрѣ:
Валы таво оутекоха, защото теченіе са
досага до вода. И сичко това ще да
рече: Неговыи болове оутекоха изъ двора.
Но дрѣгъ може да пише по совѣтъ но-
выхъ Правописателей: Неговыи бали изъ
двора. Такиа примѣре има тысащи.